

NÄKÖKULMA

NRO 1 2018 SYYSKUU

THE OTHER WAY

THIS WAY

THAT WAY

Näin on Herra sanonut:
"Astukaa teille ja katsokaa ja
kysykää **muinaisia polkuja**,
kysykää, mikä on **hyvä tie**, ja
vaeltakaa sitä, niin te löydätte
levon sieluillenne..." Jer.6:16

Pääkirjoitus

“Ja hän sanoi heille: "Niin on jokainen kirjanoppinut, joka on tullut taivasten valtakunnan opetuslapsiksi, perheenisännän kaltainen, joka tuo aarrekammioistaan esille uutta ja vanhaa”, Matt.13:52.

Minua vanhempi sisareni kiinnostui sukututkimuksesta jo useita vuosia sitten. Sairastuttuaan vaikeaan muistisairauteen hänen työtään on jatkanut tyttäreni Laura. Nykyisten apuvälineiden, dna -tutkimuksen ja netin avulla se on verrattomasti nopeampaa ja helpompaa kuin sisareni aloittaessa. Matkan varrella on käynyt selville, että suoranaisiin esi-isiini kuuluu pappeja monista pappissuvuista: Frosterus, Palander, Roos, Hoffren, Forsander, Wallenius, Raumensis, jne. Sukupolvien saatossa monella suomalaisella on samoja esi-isiä. Mielenkiintoisena yksityiskohtana kävi ilmi, että yksi esi-isä, Michael Iwari Heikinpoika opiskeli Wittenbergissä Lutherin opissa. Esi-isä Elias Johannis Roosin veljenpoika, myös pappi, avioitui Anna-Margaretan (os. Haveman) kanssa, joka on suoraan Martti Lutherin suvusta.

Tämä on johdanto siihen mihin tähtään. Menneiden sukupolvien ihmiset elivät ja uskoivat perimmältään samoin kuin mekin. Samat perusasiat ovat aina olleet jokaisen sukupolven osana. Mitä suuremmissa määrin mennyt on osa nykyisyyttä ja tulevaisuutta. Näin on myös kristillisen uskon laita. Kun tänä aikana uskovia kehoitetaan etsimään “uutta”, Jumalan suoraa ilmoitusta, Pyhän Hengen läsnäoloa, ym. sanan ulkopuolista kokemusta ja tuntemusta, on tärkeää tiedostaa mitä meitä ennen eläneet näistä asioista ovat ajatelleet.

Heidän sanantuntemuksensa ja Kristuksen evankeliumin opetuksensa on usein erittäin kirjasta, lohduttavaa ja edelleen ajankohtaista. Juuri näin Pyhä Henki toimii. Me emme ole jotakin

irralista ja erityistä, erossa menneistä sukupolvista ja heidän uskostaan, me emme ole saaneet “toista evankeliumia”, vaan opiskelemme samaa sanaa kuten hekin aikanaan. Elämme samassa maailmassa, jossa he aikanaan vaikuttivat vaikka yhteiskunnalliset kulissit ajan myötä vaihtuvat teknisen kehityksen myötä.

Ylläolevan sanankohdan mukaan Näkökulma - julkaisu tuo esille nykypäivän kristillisyyttä, siinä vaikuttavia harhoja, raamatunopetusta ja menneiden sukupolvien hengellistä viisautta. Kristillisen uskon perusteissa ei ole mitään sellaista uutta, jota esi-isämme eivät jo olisi tunteneet. Jeesus ei aseta “uutta ja vanhaa” vastakohdiksi. Hän haluaa painottaa, että “uusi” ei ole varsinaisesti uutta ilman “vanhaa”. Uuden liiton esikuvat ovat jo Vanhassa liitossa.

Jumalan sana on uutta sille joka kohtaa sen ensi kerran. Jo vuosia uskossa olleelle “vanha” evankeliumi, on edelleen kuin uutta. “Uusi” vain vahvistaa “vanhaa” ja koettua. Se on päivittäistä ja hetkittäistä ravintoa, josta Jumalan lahjoittama usko ammentaa.

John Gill (1697-1771) sanoo selitysteoksessaan mm.: “'Uutta ja vanhaa', ei niin, että evankeliumi olisi uutta ja laki vanhaa, laki ei ole vanhaa eikä evankeliumi uutta, evankeliumi on paljon vanhempi kuin laki, se oli Jumalan piilossa, mutta päätetty jo ennen maailman luomista meidän kirkkauteksemme...”

Hyvää ja siunattua syksyn alkua!

Juhani Aitomaa

NÄKÖKULMA

www.nakokolma.info

SISÄLLYSLUETTELO

2 Pääkirjoitus	12 Tie vapauteen
4 Sureeko Suomi Jumalan mielen mukaan?	15 Korven kaikuja
6 NAR -apostoli Bill Johnsonin sudenkuoppa	16 Trump profetiat - ote kirjasta
7 Kalliit hunajan pisarat Kristuksesta	17 Katsaus maailmaan
8 Qumran ja kirjakääröt	-Kristittyjen vainot
9 Kristus -juhla Laukaalla 4-5.8.18	-Israel ja Lähi-itä
10 Uskonpuhdistuksen merkkivuoden "uusi valo"?	-Väärät opit ja harhat
	19 Kuin Nooan arkissa...

NÄKÖKULMA 1 2018 (4) ISSN 2342-7949

Julkaisija: Kustannus Näkökulma julkaisut
s.posti nakokolma@nakokolma.info

Tilaukset: tilaus@nakokolma.info

Päätoimittaja: Juhani Aitomaa
Toimitusneuvosto: rov. Per-Olof Malk, evank.
Pauli Koskinen, ins. Jouko Nieminen, fil.tri Paavo Suihkonen

Tilaushinnat:
Painettu lehti 1 vuosi (6 nroa) 26,50 eur
Digitaalinen julkaisu ladataan netistä, 3,50 eur/nro

Tilinumero: FI53 5228 0320 0999 35

Julkaisu on itsenäinen osa Suomen Evankeliumikoulun (Evankeliumin opintoyhdistys ry, PL 17, 05831 Hyvinkää, sposti evank@evank.org) yhteistyöverkostoa.

Lehti ilmestyy myös digitaalisena ja on ladattavissa ISSUU julkaisualustalta. H. 3,50 e/nro. Lehden ilmestymisestä ilmoitetaan tilaajille sähköpostitse ja netissä www.kristitynfoorumi.fi sekä www.nakokolma.info sivustoilla.

Voimme myös lähettää pdf -version meille ilmoitettuun spostiin maksun (3,50eur/nro) saavuttua lehden tilille (tilinro vasemmalla).

Tilausohjeet ja kauppa ks. www.nakokolma.info

Painetun lehden yksittäisiä numeroita voi tilata erikseen hintaan 4,00 eur +postim (toimitus jos varastossa on). Suuremmat erät tarjouksen mukaan.

Sureeko Suomi Jumalan mielen mukaan?

Ote kirjasta: Sureeko Suomi Jumalan mielen mukaan - muutamia Raamatun kysymyksiä nykyisiin oloihin, M. Rosendal, 1891

"Miksis peität kasvos ja unohdat meidän raadollisuutemme ja ahdistuksemme?"¹ Ps.44:25.

Kerran kuulin lapsena kerrottavan J. W. Snellmanin vastanneen eräälle sanomalehtimiehelle, joka kerskaton oli sanellut niitä näitä isänmaamme "luonnollisista oikeuksista". Hän kirjoitti: "niin, luonnollisia kyllä ajattelemattoman mielestä; härkä, joka käypi lihavalla apilalaitumella ei ensinkään ihmettele, miten tuo oivallinen apila kasvaa." Itse asiaa en silloin ymmärtänyt vaan muistan, että ajattelin: "härkä ei tiedä mitään Jumalasta, joka kasvun antaa." Tämä muisto lapsuudenajan onnellisilta päiviltä johtui äsken mieleeni, ajattellessani isänmaani nykyistä asemaa ja sovittaessani siihen psalmistan sanat: "älkäätkä olko niinkuin orhiit ja muulit, joilla ei ymmärrystä ole, joille pitää suitset ja ohjat suuhun pantaman, ellei he lähene sinua."

Niin, siinä juuri on onnettomuutemme, että unohdamme Herran. Kun meidän hyvin käy, pidämme Hänen suuria armon lahjojaan ihan "luonnollisina". Me unohdamme, että Herra, joka antoi, on myös oikeutettu ottamaan lahjansa meiltä pois. Vaan armollinen on Hän meitä kohtaan silloinkin, kun Hän pakottaa meitä toisin ajattelemaan. Nykyinen hetki on tuommoinen Herran pakottamisen hetki. Tunnustaako Suomi sen siksi, tunteeko se etsikkoaikansa? Kuuluuko huokaus "miksis peität kasvos ja unohdat meidän raadollisuutemme ja ahdistuksemme" päivän touhinasta ja yön hiljaisuudesta kansalaistemme sydämmistä?
...

Kevytmielisinkin luopuu hetkeksi aiotuista huveistaan kun vaara uhkaa hänen kotiansa. Kiittämätönkin lapsi käy alakuloiseksi nähdessään äitinsä surevan. Se on maailman katsantotapaa, Herran Henki tähtää syvempään, paljon syvempään! ... Ken herää sitä näkemään ja ken on altis

¹ Miksi peität kasvosi, unhotat meidän kurjuutemme ja ahdistuksemme? Raamattu 1938

käsittämään sen tarkoitusta? Kaikkialla kuuluu huolestuttavia sanomia Suomen tulevaisuudesta: ken huomaa, että niiden takana on pyhä Jumala? Ei se, joka puhuu vain ihmisjärjen laatiman valtioviisauden vaatimuksista, eikä sekään, joka ikäänkuin halusta laskee suustansa jos kuinka liioteltuja sanoja Suomen vaikeasta asemasta.

Päivä päivältä näemme yhä selvemmin, että ihmisjärki on kykenemätön auttamaan. Ylhäältä täytyy meidän viisautta saada, sitä viisautta, jota Herra vuodattaa nöyriin, särjettyihin sydämiin. Hyvä lapsi toivoo viimeiseen asti rakkaan äitinsä tautivuoteen ääressä. Ja mihin joutuu tuo nimitettyjen kerskaava, suuri usko, joka muka ei milloinkaan horju, kun Herran vanhurskaus yön pimeässä puhuu Siinain kieltä? Oi, miten kaikki inhimillinen taito ja voima tässä paljastaa mitättömyytensä, kurjuutensa! Ja kuitenkin: kuinka hitaat olemme siitä luopumaan, miten harvat huokaavat oikeassa mielessä Herran puoleen: "miksis peität kasvos ja unohdat meidän raadollisuutemme ja ahdistuksemme?"

Mutta vaikka turmelus on suuri, julki jumalattomuus voimallinen ja luulousko yleinen, niin kuuluu kuitenkin nyt, kun Herra meiltä armonsa kasvot salaa, monen suomalaisen sydäimestä oikea, Pyhän Hengen opettama huokaus Suomen puolesta. Se etsii, tuo huokaus, kaupunkien hällinistä tietä Hänen luoksensa, joka on murheellisten lohduttaja, hengellisesti vaivaisten lääkäri. Se nousee erämaan mökeistä Hänen, iankaikkisen Armahtajan puoleen! Ajan turmeluksen uhallakaan ei ole vielä unohtunut se valtioviisaus, jonka nimi on rukous. Meidän uskollisuutemme ei ole sitä varjellut, vaan Herran käsittämätön armo. Siitä kiittäkäämme ja ylistäkäämme Hänen suurta nimeään!

Vaan ei kaikki kiitos Hänelle kelpaa. Tämä totuus on muistettava etenkin nyt kun Hän meitä synnistä nuhtelee ja rankaisee. Kiitoksemme ei saa muuta tarkoittaa kuin Hänen kunniaansa. Kaikki luultu hyvyttemme, salaisinkin ajatus, että meillä muka

on jotain omaa, johon Hän voisi mieltyä ja jonka tähden Hän tahtoisii meitä armahtaa, kaikki sellainen on Hänelle kauhistus. Meidän täytyy noiden valheellisten luulojemme hämärästä astua valkeuteen Hänen kasvojensa eteen, sinne, missä jumalallinen totuus yksin on tuomarina. Jos niin teemme, jos Raamatun valossa tilaamme tarkastamme: totisesti, emme silloin ole alttiit hyveistämme kerskaton puhumaan. Me kysymme silloin hämmästyksellä itsekukin: mikä on minun osuuteni kansani turmeluksessa, kuinka raskaana painaa minunkin syntieni tähden Jumalan viha isänmaatani?

Syylisiä Jumalan edessä eivät ole ainoastaan johtavat henkilöt, jotka suuremmassa määrässä kuin muut ovat olleet määräämässä yleistä katsantotapaa ja kansan kehitystä, vaan vähäpätöisimmätkin kansalaiset. Tässä on kyllä muistettava Raamatun sana: "jolle paljo annettu on, häneltä paljo vaaditaan."¹ Älköön kukaan kuitenkaan sen turviin paeten ajatelko: vastatkoot johtajat, minä sain vähän, ei Jumala minua, vähäpätöistä, tilille vaadi kun Hän Suomea rankaisee. Joka Pyhän Hengen valossa tutkii velvollisuuksiaan isänmaata kohtaan, hän tunnustaa haikein sydämin lausuneensa monta sanaa, tehneensä monta tekoa, jotka ovat olleet arvaamattomaksi vahingoksi. Siten hänkin on kartuttanut tuota yleistä turmelusta, jota hän kaikkialla näkee.

Synneillään on jokainen, miten pieni hän sitten onkaan, lisännyt tuota yleistä syntivelkaa. Se painaa raskaana vanhurskaan Jumalan vaa'alla, josta Hän nyt vaatii meitä tilille. Joka Herran armosta pääsee tähän suuntaan ajattelemaan, hänen sydämestään nousee taivasta kohti huokaus: "miksis peität kasvot, ja unohdat meidän raadollisuutemme ja ahdistuksemme." Mitä enemmän hän on tähän katsantotapaan perehtynyt, sitä puhtaampana ja Pyhän Hengen kuljetukseen tyytyväisempänä hän etsii Herran armoa silloinkin, kun synkät pilvet sen salaavat.

Semmoinen rukoilija tietää, että "kaikki Herran tiet ovat armo ja totuus niille, jotka häntä pelkäävät"², siis kurituksen ja rangaistuksenkin lihaa ja verta

¹ Luuk.12:48, ...Sillä jokaiselta, jolle on paljon annettu, myös paljon vaaditaan..., Raamattu 1938

² Ps.25:10, Kaikki Herran polut ovat armo ja totuus niille, jotka pitävät hänen liitonnsa ja todistuksensa..., Raamattu 1938

masentava tie. Ja kun hän ajattelee kansansa menneitä vaiheita, kirkastuu hänelle kirkastumistaan muiden kera tämäkin pyhän Raamatun todistus: "jos te kurituksen kärsitte, niin Jumala taritsee teille itsensä niinkuin lapsillensa"³, sillä tällä tiellähän esi-isätkin voittivat. Mutta tämä valtioviisaus on luulouuskolle käsittämätön salaisuus ja sentähden se joutuu häpeään ainakin koetuksen hetkinä.

Hän, jonka armosta Suomessa vielä kuuluu katuvaisten syntisten huokaus näinäkin synkkinä aikoina, on voimallinen herättämään julki jumalattomatkin synnin unesta rukoilemaan apua isänmaallemme ja sen kansalle. Olkoon tämä lohdutuksemme kun valitamme, että huokaus Herran puoleen ei kuulu kuin sieltä täältä vain! Vuodata, armon Jumala, Suomen asukkaisiin se rukouksen henki, joka totuudessa rukoilee "miksii peität kasvot ja unohdat meidän raadollisuutemme ja ahdistuksemme!" "Minä olen vihassani vähäksi silmänräpäkseksi minun kasvoni kätkenyt sinulta; mutta minä tahdon armahtaa sinua ijankaikkisessa armossa, sanoo Herra, sinun lunastajas."⁴

³ Hep.12:7, Kuritukseksenne te kärsitte; Jumala kohtelee teitä niinkuin lapsia. Sillä mikä on se lapsi, jota isä ei kurita?, Raamattu 1938

⁴ Jes.54:8, Ylitsevuotavassa vihassani minä peitin sinulta kasvoni silmänräpäkseksi, mutta minä armahdan sinut iankaikkisella armolla, sanoo Herra, sinun lunastajasi, Raamattu 1938

NAR -"apostoli" Bill Johnsonin sudenkuoppa

ennen kuin tämän alkoholi- ja naissekoilut tulivat julki.

Pivec kirjoittaa lukeneensa Johnsonin kirjaa "Unveiling Heaven's Agenda". Kirjan 8 luku on otsikoitu "Red-Letter Revival" (viittaus Raamattuihin, joissa Jeesuksen sanat esitetään korostetusti punaisella värillä). Johnson opettaa, että Jeesus antoi meille mallin jota tulisi seurata: Hänen sanojaan, elämänsä ja toimintaansa. Jeesuksen päätehtävä oli paljastaa meille Isä Jumala tekemällä sitä

Holly Pivec on huomiota saaneen kirjan "A New Apostolic Reformation? - A biblical response to a worldwide movement" (Uusi Apostolinen Uskonpuhdistus? - raamatullinen vastaus maailmanlaajuiselle liikkeelle) kirjoittaja yhdessä R Douglas Geivettin kanssa. Pivec ylläpitää spiritoerror.org -sivustoa netissä. Kirjassa käydään läpi Uuden Apostolisen Uskonpuhdistus -liikkeen epäraamatullisia väitteitä ja tavoitteita. Samaa liikettä käsitellään myös Näkökulma -julkaisussa 2 "Uusi Apostolinen Uskonpuhdistus - New Apostolic Reformation (NAR) superapostolit".¹ On ikävää, että suomalaiset suuremmat kristilliset kustantajat yleensä karttavat tämänkaltaisen kirjallisuuden toimittamista suomenkielelle ja muutoinkin ovat hyvin hiljaa väärin laajalle levinneiden oppien suhteen.

Artikkelissa "The hidden pitfall of Bill Johnson's 'Red-Letter Revival'" (Bill Johnsonin red-letter -herätyksen piilotettu sudenkuoppa) Pivec kirjoittaa meilläkin tunnetun amerikkalaisen megaseurakuntaliikkeen johtajan Bill Johnsonin näkemyksistä. Johnson johtaa NAR -liikkeeseen keskeisesti kuuluvaa Bethel -seurakuntaa. Bethelin ylistysmusiikkibändien kautta sen sanoma on levinnyt etenkin nuorison keskuuteen. Johnsonin kirjoja suomeksi ovat kustantaneet Kuva ja Sana, TV7 kustannus ja Liekkikustannus Oy. Johnson oli myös yhtenä NAR -johtajana siunaamassa suureksi Jumalan mieheksi julistettua harhaopettaja Todd Bentleyä (ns. Lakelandin "herätys" 2008) vähän

mitä Hän näki Isän tekvän. Siten myös meidän päätehtävämme olisi tehdä vain sitä mitä me näemme Isän tekvän. Meidän tulisi kysyä itseltämme "mitä Isä nyt tekee" tai tekisi?

Pivec kirjoittaa: "Joillekin Johnsonin kehoitus - nähdä mitä Isä tekee ja tehdä itse samoin - saattaa tuntua raamatulliselta, elähdyttävältä ja jopa vallankumoukselliselta. Vaikka se saattaa vaikuttaa ylevältä tavoitteelta, se pitää sisällään vaarallisen sudenkuopan, johon hyvääkin tarkoittavat kristityt voivat pudota." Pivec ottaa esille Johnsonin ohjeita kuinka me voimme ottaa selvän siitä mitä Isä nyt tekee. Ensimmäinen tapa on kuulla Isää, kuten Jeesus teki. "Jeesus kuuli suoraan Isältä mitä Hän halusi Jeesuksen tekvän erityisessä tilanteessa." Johnsonin mukaan mekin voimme kuulla Jumalan äänen kun Hän puhuu meille monin tavoin suoraan (erillään ja ohi Raamatun).

Toiseksi Johnson esittää, että "Jeesus ei aina näyttänyt tietävän mitä tehdä seuraavaksi, mutta Hän sai suuntaa nähdessään uskon toisessa ihmisessä." Tästä esimerkkinä Johnson pitää kertomusta jossa Jeesus paransi sadanpäämiehen palvelijan, Matt.8:13. Johnson antaa ymmärtää, että Jeesus paransi koska Hän sai viitteen siitä, että sadanpäämiehen oma usko oli riittävä. Kirjan mukaan mekin voimme nähdä Pyhän Hengen toimivan toisessa ihmisessä ja saada siitä vihjeitä mitä meidän tulisi tehdä. Kolmas tapa on käyttää "omaa uskoamme", omaa käsitystämme siitä mitä Jumala sanassaan ilmoittaa.

¹ <https://nakokolma.info/nakokolma2.pdf>

Jumalan Sanan mainitseminen kuulostaa ihan oikealta mutta mitä Johnson tällä tarkoittaa? Hän ohjaa meitä uskomaan oman mieleemme tuntemuksiin siitä, mitä Jumala nyt mahdollisesti tekisi ja kuinka "oma uskomme" voisi ohjata samaan suuntaan. Johnsonin väite, ettei Jeesus aina tiennyt ja oli siksi ikään kuin ihmisistä riippuvainen, on raamatunvastainen väite. Johannes 2:24 sanoo, että "...Jeesus tunsi kaikki..." samoin kohdat esim. Luuk.5:22, 9:47, Joh.5:6, 6:61,64, 18:4 viittaavat samaan. Apt.3:16 mukaan meillä ei ole "omaa uskoa" vaan usko, jonka Jeesus vaikuttaa. Usko on lahja Jumalalta, ei oma kyky uskoa.

Pivec jatkaa: "Koskien Johnsonin ehdotuksia, esille voitaisiin ottaa monia seikkoja. Yksi on, että Jeesuksella, Jumalan Pojalla oli ainutlaatuinen suhde Isään. Tätä suhdetta ei sellaisenaan voi siirtää meille. Varsinainen sudenkuoppa on kuitenkin siinä Johnsonin opetuksessa, että uskovien tulisi säännönmukaisesti etsiä ohjausta Kirjoitusten ulkopuolelta, omista ja muiden henkilökohtaisista tuntemuksista pikemmin kuin Jumalan sanasta." Pivecin huomioon voitaisiin lisätä se, että Jeesus ei ollut vain ihminen vaan samalla kertaa myös Jumala. Johnsonin tapa ajatella johtaa monin tavoin myös ihmisen jumalallistamiseen, jolloin meidät nähdään Kristuksen kaltaisina toimijoina ja aukto-riteetteina tässä ajassa NAR -opin mukaan.

Pivec: "Se, mitä me pidämme 'suoraan' Jumalalta saatuna ilmoituksena ja ohjauksena tuntemustemme kautta, on epäluotettavaa ja pahimmillaan vahingoksi meille ja muille. Niiden elämä, jotka seuraavat omia mielikuviaan ja kuvitelmiaan, on sekaannusta ja kaaosta. Raamattu varoittaa tästä itsepetoksesta useissa kohdin (Jer.17:9, Snl.14:12, jne.)... Johnson johtaa harhaan selvästi ja luotettavasta Sanasta, kehottaessaan etsimään ohjausta subjektiivisista tuntemuksista."

Pivec viittaa jo VT:ssa esille tulevaan periaatteeseen sanan merkityksestä ottamalla esille Jes.8:20: "Pysykää laissa ja todistuksessa! Elleivät he näin sano, ei heillä aamunkoittoa ole." Jo Jesajan aikaan ohjausta etsittiin okkulttisista lähteistä (j.19). VT profeettoinen ja UT apostoleineen korostavat kirjoitetun Jumalan sanan merkitystä kaikessa Jumalan ja Hänen tahtonsa tuntemisessa. "Ehdottamalla, että ihmisten tulisi kysyä 'mitä Isä tekee', Johnson ohjaa Raamatun sijasta tarkailemaan ja seuraamaan omia subjektiivisiä aavisteluja. Se johtaa vaaralliselle polulle", päättää Pivec.

Samanmieliset Benny Hinn (vas) ja Bill Johnson

KALLIIT HUNAJAN PISARAT KALLIOSTA KRISTUKSESTA eli Lyhykäinen varoitussana kaikille Pyhille ja syntisille. Kirj. TUOMAS WILCOCKS. Vuonna 1757 se käännettiin saksaksi, Vuonna 1764 tuomiokapitulin notaari Abraham Frosterus käänsi sen ruotsiksi, varustaen sen selityksillä. Suomennos v. 1779.

Pyri pyhyteen... mutta älä tee siitä Kristusta, jonka kautta toivoisit tulevasi autuaaksi. Jos sinä sen teet, pitää tekosi jälleen, tavalla tai toisella, tyhjiin raueta. Kristuksen määrättömän sovintotyön, eikä sinun pyhyytesi, pitää Jumalan edessä olla sinun vanhurskautesi; muutoin on tuli sen kuluttava, niinkuin heinän ja oljen, kun Herra Pyhältä Istuimeltansa osottautuu sinulle hirmuiseksi. Silloin vasta on tämä yksinensä luettava oikeaksi jumalanpalvelukseksi ja uskoksi, nimittäin:

- 1)että rakennat kaikki yksinään ja ainoastaan tuolle ijankaikkiselle Jumalan rakkauden ja armon kalliolle Kristukselle;
- 2)että elät alituudessa Kristuksen ijankaikkisen vanhurskauden ja ansion katselemisessa, sillä se pyhittää sydäntä, jota paitse sydän pysyy lihallisena;
- 3)että tässä Kristuksen katselemisessä näet syntisi koko iljettäväisyydessänsä ja kuitenkin uskot, että ne ovat anteeksi annetut ja sentähden jälleen tyhjäksi tehdyt;
- 4)että samassa katselemisessä rukoilet, kuulet Jumalan sanaa, jne., tuntien oman saastaisen olentosi ja kaikkien töittesi vajavaisuuden, joita heikkoja töitä Jumala kuitenkin armosta hyväksyy;
- 5)että tässä katselemisessä poljet kaiken oman kerskautesi, oman vanhurskautesi ja etusi iljettävänä kappaleina jalkaisi alle;
- 6)että suuresti pyrit siihen, että lakkaamatta löytyisit Kristuksen vanhurskaudessa;
- 7)että sydämmestäsi iloitset siitä, että sinun omavanhurskautesi kukistetaan ja että kaikki sinun etusi peräti mitättömiksi tehdään niin, että Kristus, Wälimiehenä Istuimellansa (nimittäin sydämmessäsi), yksinensä tulisi koroitetuksi, ja
- 8)että murehdit kaikista hyvistä töistäsi, niin kiitettäviä kuin ne ollakin voivat, joita sinä et ole tehnyt Kristuksen rakkauden katselemisessa ja tuntemisessa. Sillä kaikki jumalanpalvelus, paitsi Kristuksen verellä pirskotettua omaatuntoa, on kuollut työ. (Hebr. 9: 14; vertaa 10: 22).